

Het Boek Daniël - Nummer Eenentachtig

Het blootleggen van het historisch revisionisme in het Laodiceïsche adventisme: een onderzoek naar de controverse over het dagelijkse

Jeff Pippenger

2024-02-14

Redeneren van oorzaak naar gevolg is waardeloos als men het gevolg onjuist definieert, zoals is gedaan door Laodiceaanse adventistische geschiedschrijvers die gewichtig uitweiden over de omstandigheden en persoonlijkheden die met de Algemene Conferentie van 1888 te Minneapolis verband houden. Het geïnspireerde commentaar duidt deze gebeurtenis aan als een herhaling van de opstand van Korach, Dathan en Abiram, die werd ingegeven door het oordeel dat hun was opgelegd om veertig jaar in de woestijn rond te zwerven totdat zij stierven. Datzelfde oordeel was over het Laodiceaanse adventisme uitgesproken.

De opstand omvatte geheime besprekingen waarbij de opstandelingen in zulk een extreme Laodiceïsche blindheid verkeerden dat zij daardoor niet konden begrijpen dat God op de hoogte was van hun beraadslagingen achter gesloten deuren en van hun opstand. Zoals Korach, Dathan en Abiram zich in hun tenten verborgen, hun plannen maakten en hun opstand tegen Mozes verspreidden, zo verborgen ook de oude mannen van 1888 zich achter de gesloten deuren van hun huizen om tegen zuster White, haar zoon en de uitverkoren boodschappers samen te zweren. Vanaf dat moment zouden zuster White, Jones en Waggoner worden aangevallen.

De vier generaties van het adventisme groeiden gaandeweg in hun opstand, zoals geïllustreerd in Ezechiël hoofdstuk acht. De kamers der afbeeldingen binnen de letterlijke tempel en de menselijke tempel waren diep verankerd geraakt met goddeloze verbeeldingen, en het spiritisme vestigde zich op de oudsten die waren aangesteld om het volk te beschermen. In de aanloop naar 1888 brachten de oudsten zowel de autoriteit van de Bijbel als vervolgens die van de Geest der Profetie in opspraak, en in 1884 hielden de open visioenen op. Kelloggs pantheïstisch spiritisme begon zich een weg te banen in de geschiedenis die aan 1888 voorafging, en 1888 markeert de komst van de tweede generatie. De adventistische geschiedschrijvers hebben mogelijk niet het werkelijke historische getuigenis van de opstand vastgelegd zoals die zich tijdens de bijeenkomst openbaarde, maar volgens de inspiratie hebben de hemelse Wachters „elk woord gehoord en opgetekend” — de „woorden in de boeken des hemels.”

De opstand die werd voorgesteld door Ezechiëls „verborgen kamers der afbeeldingen”, vormde een aanval op de ware fundamenten. Zij vormde een aanval op de profetes en de uitverkoren boodschappers, en zij markeerde de komst van het spiritisme. In die generatie zou de volgende grote aanval door Satan worden uitgevoerd tegen juist het fundament van de grondslagen van William Miller.

Miller baseerde het kader van al zijn profetische toepassingen op het inzicht dat de twee verwoestende machten in Daniël hoofdstuk acht, vers dertien, het heidendom voorstelden, gevolgd

door het pausdom. In 1901 herintroduceerde Lewis Conradi, een leider van het Laodiceaanse adventisme in Duitsland, de gevallen protestantse opvatting dat „het dagelijkse” in het boek Daniël de heiligdomsdienst van Christus voorstelde.

Gedurende de periode in de geschiedenis na de bijeenkomst van Minneapolis in 1888 nam het spiritisme van de leider van het gezondheidswerk toe, en de vervreemding tussen de leiders hield aan, terwijl de nasleep van de verwerping van de boodschap van Jones en Waggoner haar tol bleef eisen. Aan het begin van de nieuwe eeuw nam W. W. Prescott, een Laodiceaanse adventistische leider die theologische geloofsbrieven had ontvangen van de scholen van het afvallige protestantisme, de satanische mantel op zich om Conradi's opvatting van „het gedurige” te bevorderen, en zoals altijd geldt: „de overwinnaars schrijven de geschiedenis.”

De heilige engelen hebben de ware geschiedenis opgetekend, maar het Laodiceïsche adventisme heeft een historische positie in het geschil over de verwerping van het Milleritische begrip van “het dagelijkse” voortgebracht, die ieder van de “ongeleerden” in het Laodiceïsche adventisme ertoe brengt te geloven dat de definitie van “het dagelijkse”, die zuster White aanwees als afkomstig van “engelen die uit de hemel werden verdreven”, in werkelijkheid een ware leer is. Tijdens de eerste jaren van de twintigste eeuw nam W. W. Prescott het voortouw bij het uitgeven van een publicatie getiteld *The Protestant*. Het gehele uitgangspunt van die publicatie was te onderwijzen dat Millers begrip van “het dagelijkse” onjuist was, en dat het afvallige protestantisme, waar hij zijn theologische geloofsbrieven had verkregen, gelijk had door een satanisch symbool aan Christus toe te kennen. In die geschiedenis sloot A. G. Daniells (president van de Generale Conferentie) zich aan bij Prescott in de satanische aanval tegen de waarheid, ondanks het feit dat zuster White Millers opvatting van “het dagelijkse” rechtstreeks als juist had bekrachtigd.

“De Heer toonde mij dat de kaart van 1843 door Zijn hand was geleid, en dat geen enkel deel ervan veranderd mocht worden; dat de getallen waren zoals Hij ze hebben wilde. Dat Zijn hand erover was en een vergissing in enkele van de getallen verborg, zodat niemand die kon zien, totdat Zijn hand werd weggenomen.

‘Toen zag ik met betrekking tot het “Dagelijkse”, dat het woord “offer” door menselijke wijsheid is toegevoegd en niet tot de tekst behoort; en dat de Heere het juiste inzicht daarover gaf aan hen die de roep aangaande het uur van het oordeel brachten. Toen er eenheid bestond, vóór 1844, waren bijna allen verenigd in de juiste opvatting van het “Dagelijkse”; maar sinds 1844 zijn in de verwarring andere opvattingen omhelsd, en duisternis en verwarring zijn daarop gevolgd.’ *Review and Herald*, 1 november 1850.

Ten tijde van Prescott en Daniells' aanval tegen de waarheid aangaande „het voortdurende” vertegenwoordigden Prescott en Daniells in deze kwestie een minderheidsopvatting, en zuster White's raad aan de twee mannen gedurende de controverse was dat zij moesten zwijgen, hoewel zij het in diplomatieker bewoordingen zei, zoals: „in stilheid is uw wijsheid.” Toen zij hen vanwege hun onjuiste opvatting bestrafte, benadrukte zij tevens dat het onderwerp van „het voortdurende” niet tot een toetssteen gemaakt mocht worden. De historische revisionisten, wier revisionisme een historische methode is waaraan wordt toegeschreven dat zij haar oorsprong vond in de jezuïetenorde van de katholieke kerk, hebben haar uitspraken dat „het voortdurende” niet tot

een toetssteen gemaakt mocht worden, gebruikt om een eerlijke beoordeling van de leer te verhinderen. Zij geven haar uitspraken onjuist weer, want zij laten steevast weg dat zij, wanneer zij ertegen waarschuwde het onderwerp van „het voortdurende” op te hitsen, haar uitspraken altijd nuanceerde met formuleringen als „op dit tijdstip” of „onder de huidige omstandigheden.”

Als profetes trachtte zij een escalerende controverse in toom te houden die op het punt stond in de kerk als geheel een grote scheuring te veroorzaken, door een minderheid van personen die meenden dat zij, omdat zij leiders waren, de bevoegdheid hadden om datgene te verkondigen wat zij als waarheid bepaalden. En de Heer hield, door haar invloed, het satanische werk in bedwang, totdat zij stierf. Vervolgens werd in 1931 een nieuwe poging ondernomen om de waarheid aangaande „het gedurige” te verwerpen, en die werd uiteindelijk ook verwezenlijkt. Tegenwoordig is het ware begrip van de betekenis van „het gedurige” de minderheidsopvatting binnen het Laodiceïsche Adventisme, en onder de huidige omstandigheden is „het gedurige” nu zeer zeker een toetsvraag.

Wanneer de opvatting van de meerderheid het ware inzicht vertegenwoordigde, was het geen toets; maar wanneer enige waarheid als dwaling wordt bestempeld, is zij dan een toets. Toen de verzameling manuscripten, getiteld *Manuscript Releases*, in de jaren tachtig, of daaromtrent, werd gepubliceerd, werd daarin een artikel onderkend dat even rechtstreeks in zijn verzet is tegen Prescotts en Daniells' opvatting van „het dagelijkse” als haar instemming met Millers opvatting.

‘In dit stadium van onze ervaring behoort ons denken niet afgetrokken te worden van het bijzondere licht dat [ons] gegeven werd om te overwegen op de belangrijke bijeenkomst van onze conferentie. En daar was broeder Daniells, wiens denken door de vijand werd bewerkt; en uw denken en het denken van ouderling Prescott werden bewerkt door de engelen die uit de hemel werden uitgeworpen. Het werk van Satan was uw gedachten af te leiden, opdat jota's en tittelkens zouden worden ingebracht die de Heer u niet had ingegeven in te brengen. Zij waren niet wezenlijk. Maar dit betekende veel voor de zaak der waarheid. En de denkbeelden van uw verstand, indien gij tot jota's of tittelkens kon worden afgetrokken, zijn een werk van Satans bedenkfel. Gij veronderstelt dat gij, door kleine dingen in de geschreven boeken te verbeteren, een groot werk zoudt verrichten. Maar mij is opgedragen: Stilte is welsprekendheid.’

‘Ik moet zeggen: houd op met uw foutenzucht. Indien dit voornemen van de duivel slechts ten uitvoer kon worden gebracht, dan schijnt het u toe dat uw werk als hoogst wonderlijk van opzet zou worden beschouwd. Het was het plan van de vijand om alle zogenaamd aanstootgevende kenmerken daarheen te brengen waar niet alle soorten van geesten het eens waren.’

„En wat dan? Juist het werk dat de duivel behaagt, zou plaatsvinden. Aan de buitenstaanders zou een voorstelling van ons geloof worden gegeven, precies zó als het hun zou passen, die karaktertrekken zou ontwikkelen welke grote verwarring zouden veroorzaken en de gouden ogenblikken in beslag zouden nemen die met ijver gebruikt zouden moeten worden om de grote boodschap voor het volk te brengen. De uiteenzettingen over welk onderwerp ook waaraan wij hebben gewerkt, zouden niet alle met elkaar in overeenstemming kunnen zijn, en het gevolg zou zijn dat de gedachten van gelovigen en ongelovigen in verwarring zouden

worden gebracht. Dit is precies hetgeen Satan had beraamd dat zou plaatsvinden—alles wat als een meningsverschil uitvergroot zou kunnen worden.

„Lees Ezechiël, hoofdstuk 28. Welnu, hier is een groots werk, waarin vreemde geesten een rol kunnen spelen. Maar de Heere heeft een werk te verrichten om verloren zielen te redden; en de plaatsen die Satan, vermomd, zou kunnen innemen en zo verwarring in onze gelederen brengen, zal hij op volmaakte wijze bezetten, en al die kleine verschillen zullen vergroot en opvallend worden.

„En mij werd van meet af aan getoond dat de Heere noch de ouderlingen Daniëls noch Prescott de last van dit werk had opgelegd. Moesten Satans listen worden binnengebracht, moest dit „Gedurige” zulk een gewichtige zaak zijn dat het werd ingebracht om de gedachten te verwarren en de voortgang van het werk in deze belangrijke tijdperiode te belemmeren? Dat behoort niet te geschieden, wat het ook moge zijn. Dit onderwerp behoort niet te worden ingevoerd, want de geest die daardoor zou worden binnengebracht, zou verbiedend zijn, en Lucifer let op elke beweging. Satanische machten zouden zijn werk aanvangen en er zou verwarring in onze gelederen worden gebracht. Gij hebt geen roeping om het verschil van mening op te sporen dat geen toetsende kwestie is; maar uw stilzwijgen is welsprekend. Ik heb de zaak geheel duidelijk voor mij. Indien de duivel iemand uit ons eigen volk in deze onderwerpen zou kunnen verwickelen, zoals hij zich heeft voorgenomen te doen, dan zou de zaak van Satan triomferen. Nu moet het werk zonder uitstel ter hand worden genomen en mag er geen [verschil van] mening worden geuit.

„Satan zou die mannen die uit ons midden zijn weggegaan, aansporen zich met boze engelen te verenigen en ons werk te belemmeren door onbelangrijke twistvragen, en welk een vreugde zou er in het kamp van de vijand zijn. Sluit u aaneen, sluit u aaneen. Laat elk verschil begraven worden. Ons werk is nu al onze lichamelijke kracht en al de zenuwkracht van onze hersenen eraan te wijden deze verschillen uit de weg te ruimen, en dat allen in harmonie zijn. Indien het Satan met zijn grote ongeheiligde wijsheid zou worden toegestaan ook maar de geringste greep te krijgen, [zou hij zich verheugen].”

„Toen ik nu zag hoe u te werk ging, overzag mijn geest de gehele situatie en de gevolgen indien u zou voortgaan en de partijen die ons hebben verlaten ook maar de geringste gelegenheid zou geven verwarring in onze gelederen te brengen. Uw gebrek aan wijsheid zou precies zijn wat Satan verlangt. Uw luide verkondiging stond niet onder de inspiratie van de Heilige Geest. Mij werd opgedragen u te zeggen dat uw zoeken naar fouten in de geschriften van mannen die door God zijn geleid, niet door God is geïnspireerd. En indien dit de wijsheid is die ouderling Daniëls het volk zou geven, geef hem dan geenszins een officiële positie, want hij kan niet van oorzaak tot gevolg redeneren. Uw zwijgen over dit onderwerp is uw wijsheid. Welnu, alles wat neerkomt op het zoeken naar fouten in de publicaties van mannen die niet meer in leven zijn, is niet het werk dat God iemand van u heeft opgedragen te doen. Want indien deze mannen — ouderlingen Daniëls en Prescott — de gegeven aanwijzingen hadden gevolgd bij het werken in de steden, zouden er velen, zeer velen, van de waarheid overtuigd en bekeerd zijn, bekwame mannen die [nu] op posities zijn waar zij nooit bereikt zullen worden.

„De gehele wereld moet worden beschouwd als één grote familie. En wanneer u over zulk een bron van kennis beschikt om uit te putten, waarom hebt u dan de wereld jarenlang aan haar ondergang overgelaten, terwijl de getuigenissen door onze Heere Jezus Christus zijn gegeven? De ware godsdienst leert ons iedere man en iedere vrouw te beschouwen als iemand aan wie wij goed kunnen doen.

„Dit staat al vele jaren in druk: ‘A Balanced Mind’, getuigenis aan ouderling Andrews. De geest kan worden ontwikkeld tot een kracht om te weten wanneer men moet spreken en welke lasten men op zich moet nemen en dragen, want Christus is uw leraar. En ik vreesde zeer voor u [toen ik u zag] terwijl u uw wijsheid verhief en een koers volgde om verschil van mening binnen te brengen. De Heer roept om wijze mannen die kunnen zwijgen wanneer het [voor hen] wijsheid is dat te doen. Indien u een volledig mens wilt zijn, hebt u heiliging door Jezus Christus nodig. Nu is er juist een werk begonnen, en laat wijsheid zichtbaar zijn in iedere predikant, in iedere voorzitter van [een] conferentie. Maar hier was een werk dat u jaren geleden had moeten aangrijpen, waar u nodig was om uw stem te verheffen voor juist dit werk. Christus gaf al Zijn volk bijzondere aanwijzingen wat zij moeten doen en de dingen die zij niet moeten doen. En ons blijft nog maar weinig tijd over om de gerechtigheid van de Heer uit te werken. U kunt de weg van de Heer verstaan. Ik zag uw voornemen om de dingen te besturen naar uw eigen bedenkzels nadat u als voorzitter was aangesteld. U had gedacht dat u wonderlijke dingen zou doen, wat een werk zou zijn geweest dat God niet in uw handen had gelegd om te doen. Nu is uw werk niet te onderdrukken, maar iedere mogelijke noodzaak te verlichten, indien de Heer u heeft aangenomen om te dienen. Maar u hebt zeer vroeg blijk gegeven dat wijsheid en geheiligd oordeel door u niet zijn geopenbaard. U hebt zaken naar voren gebracht die niet zouden worden aangenomen, tenzij de Heer licht zou geven.”

„Mij is te kennen gegeven dat zulke overhaaste handelingen niet verricht hadden moeten worden, zoals u opnieuw voor nog een jaar tot voorzitter van de conferentie te kiezen. Maar de Heere verbiedt verdere dergelijke overijlde handelingen, totdat de zaak in gebed voor de Heere is gebracht; en daar u de boodschap hebt ontvangen dat het werk des Heeren, rustend op de voorzitter, een allerplechtigste verantwoordelijkheid is, had u geen moreel recht om, zoals u deed, heftig uit te varen over het onderwerp van de ‘Daily’ en te veronderstellen dat uw invloed de kwestie zou beslissen. Daar was ouderling Haskell, die de zware verantwoordelijkheden heeft gedragen, en daar is ouderling Irwin en verscheidene mannen die ik zou kunnen noemen, die de zware verantwoordelijkheden dragen.

„Waar was uw eerbied voor de mannen van leeftijd? Welk gezag kon u uitoefenen zonder alle verantwoordelijke mannen bijeen te brengen om de zaak te wegen? Maar laat ons de zaak nu onderzoeken. Wij moeten thans opnieuw overwegen of het oordeel des Heren is, gezien het werk dat verwaarloosd is, uw ijver te tonen om het werk nog een jaar voort te zetten. Indien u het werk nog een jaar zou voortzetten met de hulp die zich met u zal verenigen, dan behoort er een verandering in u en in ouderling Prescott plaats te vinden. En verootmoedig uw eigen harten voor God. De Heer zal in u een blijk van een andere ervaring moeten zien, want indien er ooit mannen waren die juist nu opnieuw bekeerd moesten worden, dan zijn het ouderling Daniells en ouderling Prescott.

„Er zouden zeven mannen gekozen moeten worden, mannen van wijsheid, die door de werking van de genade Gods blijk geven van een hernieuwde bekering. Want indien er mannen zijn die zó verblind zijn dat zij niet van oorzaak tot gevolg kunnen redeneren, zodat zij de mannen negeren die de verantwoordelijkheden van het werk hebben gedragen, en deze voorzitters van conferenties, [zodat] mannen die het werk meer dan twee jaar hebben gedragen, terzijde zouden worden gesteld, en zulk een impulsieve uitkomst zou plaatsvinden dat mannen juist het werk zouden veronachtzamen dat hun jarenlang was voorgehouden — het werk in de steden — en er aan de oude mannen geen of slechts zeer weinig aandacht voor raad zou worden gegeven, maar zij de dingen verkondigen die zij verkiezen het volk te geven, dan draagt dit op zichzelf het getuigenis van de onveiligheid van de mannen aan wie zulk een groot en wonderbaar werk moet worden toevertrouwd.

„Christus is niet dood. Hij zal nooit toelaten dat Zijn werk op deze vreemde wijze wordt voortgezet. Laat de boeken met rust. Indien enige verandering noodzakelijk is, zal God ervoor zorgen dat in die verandering de harmonie bewaard blijft; maar wanneer een boodschap aan mensen is toevertrouwd met de grote verantwoordelijkheden die daaraan verbonden zijn, eist [God] trouw, die door liefde werkt en de ziel reinigt. Oudsten Daniells en Prescott hebben beiden behoefte aan wederbekering. Er is een vreemd werk binnengedrongen, en het is niet in harmonie met het werk dat Christus naar onze wereld kwam doen; en allen die waarlijk bekeerd zijn, zullen de werken van Christus doen.”

„Wij allen moeten het werk verrichten dat de Vader zal verheerlijken. Wij zijn tot de crisis gekomen—óf ons in juist deze voorbereidingstijd te voegen naar het karakter van Jezus Christus, óf er niet aan te beginnen. Ouderling Daniells, [u bent niet] vrij te menen uw stem verheven te mogen laten horen, zoals u onder soortgelijke omstandigheden hebt gedaan. En begrijp wel: de president van een conferentie is geen heerser. Hij werkt in verbinding met de wijze mannen die de positie van president bekleeden en die God heeft aanvaard. Het staat hem niet vrij zich te bemoeien met de geschriften in gedrukte boeken die zijn voortgekomen uit pennen die God heeft aanvaard. Zij mogen niet langer de overhand hebben, tenzij zij minder van die heersende, dominerende macht tonen. De crisis is gekomen, want God zal onteerd worden.

“Hoe ziet de Heer neer op de onbewerkte steden? Christus is in de hemel. Nu moet de erkenning hiervan zijn: ‘Er is geen koninklijke heerschappij. En nu is de crisis van deze wereld. Nu ben Ik de Macht om te redden of te vernietigen. Nu is de tijd waarin het lot van allen in Mijn handen is. Ik heb Mijn leven gegeven om de wereld te redden. En “Ik, als Ik van de aarde verhoogd zal zijn,” zal door de zaligmakende genade die Ik zal schenken, blijken dat allen die gevormd willen worden naar de goddelijke gelijkenis en één met Mij zullen zijn, zullen werken zoals Ik werk met Mijn macht van verlossende genade.’ Wie wil, [die] neme met zijn broeders de taak op zich om het werk te doen dat hun gegeven is te doen wanneer zij op verantwoordelijke posten staan onder de raad die de Heer geeft, en trachte met de grootste ernst in volkomen harmonie te werken met Hem die de wereld zó liefhad dat Hij Zijn leven gaf als een volkomen offer tot redding van de wereld. Ik spreek tot onze predikanten, dat wanneer zij het werk in onze steden aanvangen, er een kalme heiligheid het dienstwerk van het Woord begeleide. Wij kunnen niet de juiste indruk op het gemoed van de mensen maken indien wij...”

„Ik neem over uit mijn Dagboek. De waarheid zoals zij is in Jezus—spreek erover, bid haar, geloof elk woord in zijn eenvoud. Wat zou u winnen indien dwalingen worden voorgelegd aan de mannen die van het geloof zijn afgeweken en gehoor hebben gegeven aan verleidende geesten, mannen die nog niet lang geleden met ons in het geloof waren? Zult u aan de zijde van de duivel staan? Richt uw aandacht op de onbearbeide velden. Een wereldomvattend werk ligt vóór ons. Mij werden voorstellingen gegeven aangaande John Kellogg.”

„Een zeer aantrekkelijke persoon stelde de denkbeelden voor van de bedrieglijke redeneringen die hij naar voren bracht, gevoelens die afweken van de zuivere Bijbelse waarheid. En zij die hongerden en dorstten naar iets nieuws, brachten denkbeelden naar voren [zo bedrieglijk] dat ouderling Prescott in groot gevaar verkeerde. Ouderling Daniells verkeerde in groot gevaar [om] verstrikt te raken in een misleiding, alsof het, indien deze gevoelens overal verkondigd konden worden, een nieuwe wereld zou zijn.”

“Ja, dat zou het, maar terwijl hun gedachten aldus in beslag genomen waren, werd mij getoond dat broeder Daniells en broeder Prescott in hun ervaring gevoelens van een geestelijk[e] verschijning verweefden en ons volk tot schone gevoelens trokken die, indien mogelijk, zelfs de uitverkorenen zouden misleiden. Ik moet met mijn pen vastleggen [het feit] dat deze broeders gebreken zouden zien in hun misleidende denkbeelden die de waarheid in onzekerheid zouden brengen; en [toch] zouden zij naar voren treden alsof zij groot geestelijk onderscheidingsvermogen bezaten. Nu moet ik hun zeggen [dat], toen mij deze zaak werd getoond, terwijl ouderling Daniells zijn stem verhief als een bazuin bij het bepleiten van zijn denkbeelden over het ‘Dagelijks’, de latere gevolgen werden voorgesteld. Ons volk raakte verward. Ik zag het gevolg, en toen werden mij waarschuwingen gegeven dat, indien ouderling Daniells zonder acht te slaan op de uitkomst aldus onder de indruk zou zijn en zichzelf zou doen geloven dat hij onder de inspiratie van God stond, er overal in onze gelederen scepsis zou worden gezaaid, en wij ons daar zouden bevinden waar satan zijn boodschappen zou overbrengen. Hardnekkig ongeloof en scepsis zouden in menselijke gedachten worden gezaaid, en vreemde oogsten van kwaad zouden de plaats van de waarheid innemen.” Manuscript Releases, deel 20, 17–22.

De geschiedenis van de tweede generatie duidt op een toenemende opstandigheid. Het spiritualisme dat wordt voorgesteld door Ezechiëls kamers der afbeeldingen, illustreert dat „broeder Daniells en broeder Prescott gevoelens met een spiritualistische schijn in hun ervaring verweefden en ons volk trokken tot schone gevoelens die, zo mogelijk, de uitverkorenen zelf zouden misleiden.” Het spiritualisme dat verbonden is met de valse opvatting van „het dagelijkse”, is het symbool van datgene wat, zo mogelijk, de uitverkorenen zelf zou misleiden. Zij verbindt het spiritualisme van het pantheïsme dat door Kellogg werd bevorderd, met de aandrang van Prescott en Daniells om „het dagelijkse” te definiëren als Christus’ heiligdomsbediening.

Zij draagt hun op de boeken met rust te laten; daarmee richtte zij zich tegen de drang van Prescott en Daniells om Uriah Smiths boek, Daniel and the Revelation, te herschrijven teneinde diens leer over „het dagelijkse” te verwijderen, zoals ook Miller het had geïdentificeerd. De historische revisionisten van Laodicea, die Jesaja aanduidt als „de geleerden”, hebben een wonderlijk werk verricht onder de ongeleerden van het adventisme, want zij hebben het getuigenis van de

geschiedenis verkeerd voorgesteld om hen die jeukende oren hebben en oppervlakkige studiegewoonten koesteren, ertoe te brengen te menen dat het onderwerp van „het dagelijkse” onbelangrijk is en dat Miller zich in deze zaak vergiste. Dat revisiewerk maakt deel uit van het puin dat Miller werd getoond, dat zou worden weggeveegd door de man met de vuilborstel, in de tijd waarin de manifestatie van de kracht Gods in de Middernachtsroep wordt herhaald.

In het volgende artikel zullen wij onze beschouwing van de tweede generatie van het Laodiceaanse adventisme voortzetten.

De boodschap ‘Ga voorwaarts’ moet nog steeds worden gehoord en geëerbiedigd. De uiteenlopende omstandigheden die zich in onze wereld voordoen, vragen om arbeid die aan deze bijzondere ontwikkelingen beantwoordt. De Heere heeft behoefte aan mannen die geestelijk scherp en helderziend zijn, mannen die door de Heilige Geest worden bewerkt en die zeker manna vers uit de hemel ontvangen. Op de gedachten van zodanigen laat Gods Woord licht flitsen, en openbaart hun meer dan ooit tevoren het veilige pad. De Heilige Geest werkt op verstand en hart. De tijd is gekomen dat door Gods boodschappers de boekrol voor de wereld wordt uitgerold. Leerkrachten in onze scholen mogen nooit worden gebonden doordat hun wordt gezegd dat zij slechts moeten onderwijzen wat tot dusver is onderwezen. Weg met deze beperkingen. Er is een God om de boodschap te geven die Zijn volk zal spreken. Laat geen dienaar zich gebonden voelen of worden afgemeten naar de maatstaf van mensen. Het evangelie moet worden vervuld in overeenstemming met de boodschappen die God zendt. Datgene wat God Zijn dienstknechten vandaag geeft om te spreken, was wellicht twintig jaar geleden geen tegenwoordige waarheid, maar het is Gods boodschap voor deze tijd.” The 1888 Materials, 133.